

Onlangs werd een belangrijke uitbreiding gepubliceerd van de lijst van vrij verkrijgbare vuurwapens die gebruik maken van rookzwak kruit en die een historische, decoratieve of folkloristische waarde hebben⁵⁸.

Het is belangrijk dat enkel de wapens waarvan alle kenmerken overeenkomen met de kenmerken op de lijst vrij verkrijgbaar zijn. Zo is nu b.v. de Duitse Mauser k98 in 8 x 57 in de meeste fabricages vrij verkrijgbaar. Hetzelfde wapen in b.v. 8x60S blijft vergunningsplichtig. Enkel de versies in 8x57 die op de lijst zijn, zijn vrij verkrijgbaar. Onder de oude wet werden immers kamers ingekort of uitgeboord om het kaliber van het wapen te wijzigen, zodat het een vrij verkrijgbaar jacht- of sportwapen was in plaats van een oorlogswapen. Dergelijke wapens zijn nu altijd vergunningsplichtig, en kunnen nooit vrij verkrijgbare wapens worden. Immers, als het wapen wordt aangepast, is het geen oorspronkelijk wapen meer van historische waarde. Om dezelfde reden kunnen ook recent gefabriceerde replica's van HFD-wapens niet als vrij verkrijgbaar worden beschouwd.

Wanneer deze wapens bedoeld zijn voor de jacht of gebruikt worden om mee te schieten, en dus buiten het historisch of folkloristisch kader worden gebruikt, worden ze beschouwd als vergunningsplichtige wapens⁵⁹. Iemand die een vrij verkrijgbaar wapen met historische, folkloristische of decoratieve waarde bezit, kan dus in principe geen munitie voorhanden hebben voor dit wapen⁶⁰.

De nieuwe wapenwet lost hiermee een praktisch probleem op dat dikwijls aanleiding gaf tot discussie onder de oude wapenwet. Wie een vrij verkrijgbaar wapen voorhanden heeft zonder vergunning of zonder onder de uitzonderingsregeling te vallen voor jagers of sportschutters, kan met dit wapen niet schieten. Dit is ook logisch. Om te schieten is immers munitie nodig. Munitie kan immers in principe enkel voorhanden gehouden worden mits een vergunning⁶¹. Wie dus een vrij verkrijgbaar vuurwapen voorhanden heeft, kan daar nooit de munitie voor bezitten.

Wel is mogelijk dat de wapenbezitter munitie heeft voor een ander wapen dat vergund is, of onder de uitzondering voor jagers of sportschutters wordt voorhanden gehouden. Dit betekent echter nog niet dat deze munitie dan gebruikt mag worden om te schieten met het vrij verkrijgbaar wapen dat men bezit. Immers, van zodra met het wapen geschoten wordt, wordt het vergunningplichtig.

⁵⁸ KB van 9 juli 2007 tot uitvoering van sommige bepalingen van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, *B.S.*, 2 augustus 2007, *err. B.S.* 4 april 2008 (als bijlage is een gecoördineerde lijst opgenomen).

⁵⁹ art. 3, §2, 2° wapenwet

⁶⁰ art. 22, §1, derde lid wapenwet

⁶¹ art. 22, §1, derde lid wapenwet.

Bijvoorbeeld: Jules bezit een Mauser K98a in 8 x 57 als vrij verkrijgbaar HFD-wapen. Daarnaast bezit hij nog een Mauser K98k, ook in 8 x 57, die geregistreerd is via zijn sportschutterslicentie. Hij kan dus munitie aankopen in 8 x 57 met zijn sportschutterslicentie en het registratieformulier van zijn wapen. Hoewel hij dus munitie in 8 x 57 voorhanden kan hebben, betekent dit niet dat hij met de K98a mag gaan schieten. Dit wapen wordt immers vergunningsplichtig als ermee geschoten wordt. Hij zou dus het wapen moeten registreren via de sportschutterslicentie of een vergunning aanvragen voor het wapen als hij ermee wenst te schieten.

Gelet op de definitie van het begrip “munitie” in de wapenwet, worden “blank patronen” die geen projectiel bevatten niet als munitie beschouwd⁶². Dergelijke patronen mogen dus vrij voorhanden gehouden. Het is dus ook mogelijk om de HFD wapens voorhanden te hebben tijdens bijvoorbeeld re-enactment of filmopnames, waarbij met blank patronen geschoten wordt.

3.3. Vuurwapens die onklaar gemaakt zijn.

De vuurwapens die, overeenkomstig de regels vastgesteld door de Koning, definitief voor het schieten onbruikbaar zijn gemaakt, kunnen ook nog vrij verkocht worden. De bepalingen van de huidige wet blijven dus van kracht⁶³. We merken op dat dit "onklaar" maken dient te gebeuren overeenkomstig een door de Koning vastgesteld procédé. Dit procédé houdt onder andere in dat de kamer moet worden overlans uitgeslepen en dat belangrijke delen van het mechanisme van het wapen verwijderd of aangepast dienen te worden. Na toepassing van dit procédé kan de decoratieve of historische waarde van een wapen aanzienlijk verminderen. De verkoopwaarde van dergelijke onklaar gemaakte wapens zal dus dalen.

Onder de wapenwet van 2006 was de neutralisatie, met de belangrijke waardevermindering tot gevolg, vaak de enige manier om een wapen in het patrimonium te behouden. De aanpassingswet van 25 juli 2008 heeft nu een oplossing uitgewerkt voor de “passieve wapenbezitter” die een wapen wenst te behouden in zijn vermogen zonder dat hij met dit wapen actief is. Dergelijke wapenbezitters kunnen een wapenvergunning aanvragen die geldig is voor het bezit van het wapen met uitsluiting van munitie (zie hoofdstuk 5, paragraaf 3).

⁶² art. 2, 20° wapenwet, waarbij dus enkel sprake is van munitie als het “geheel” ook een projectiel bevat

⁶³ art. 48, al. 1 wapenwet en annex 2 van het K.B. van 20 september 1991 betreffende wapens voor wapenrekken